

In dienst van MAF

Wilbert Rietveld: Misschien is jouw plaats wel gewoon in

Werken voor de MAF verandert heel je bestaan. Een ander land, ander werk. Arjen en Martina Bakker en Wilbert en Marieke Rietveld vertellen hun ervaringen. We hebben onze baan in Nederland opgezegd, afscheid genomen van collega's en leven nu van giften.

MAF staat voor: Mission Aviation Fellowship. De organisatie biedt vliegdiens ten en communicatiemogelijkheden aan voor zendingsorganisaties, hulporganisaties en kerken op afgelegen plaatsen. MAF werkt in zo'n dertig landen. Zonder de diensten van MAF zouden veel mensen onmogelijk te bereiken zijn voor zendingen en hulporganisaties. De families Bakker en Rietveld – allebei afkomstig uit de Gereformeerde Gemeenten – werken voor MAF. Arjen is in Australië in opleiding voor piloot, Wilbert en Marieke wonen nu in Java om de lokale taal

te leren. Daarna hopen ze door te reizen naar Papoea.

Hoe zijn jullie met MAF in aanraking gekomen?

Arjen: "Voor mij begon dat, toen ik als elf-jarige op de basisschool door een presentatie over MAF geïnteresseerd raakte. Eigenlijk wilde ik toen al bij MAF werken als piloot. Door de jaren heen is dit verlangen sterker geworden en door de Heere bevestigd. Ook mijn vrouw had een verlangen eens in het buitenland te gaan werken."

Wilbert: "De keuze voor MAF te

Nederland

gaan werken, hebben we niet zo-
maar gemaakt. Al jaren leefde bij
ons beiden het verlangen in het
buitenland werkzaam te zijn. Het
liefst als IT'er, dus in de computers.
Na ons trouwen in 2006 hebben we
verschillende keren heel duidelijk
mogen ervaren dat de Heere onze
weg leidde naar het werk voor MAF.
Onze dominee vertelde dat MAF
ook IT'ers uitzendt."

Welke dingen veranderen er allemaal als je voor MAF gaat werken?

Arjen: "De zekerheid valt weg. We
zijn maar van één ding zeker; dat
de Heere ons de weg moet wijzen.
We weten niet waar we volgend jaar
wonen. We weten niet precies wan-
neer we onze familie en vrienden
weer zien. We weten niet hoe de
scholing van onze twee kinderen
zal zijn."

Wilbert: "Heel veel! We hebben
onze baan in Nederland opgezegd,
afscheid genomen van collega's en
leven nu van giften in plaats van
ons 'eigen' salaris. We zijn in een
heel ander land gaan wonen, met
een ander klimaat – altijd warme
en vochtige 'zomerdagen' –, andere
cultuur en andere gewoonten. De
nieuwe vrienden die we nu hebben
denken en doen vaak heel anders
dan wij gewend zijn."

Wat gaat er allemaal anders? Kunnen jullie een voorbeeld geven?

Arjen: "Mensen hier zijn minder
direct dan Nederlanders. Als je hier
vraagt wat iemand wil drinken, zeg-
gen ze al snel: 'I'm all right', wat wij
nog steeds niet helemaal begrijpen.
Proberen ze beleefd te zijn en moet
ik het nog een keer vragen, hebben
ze net thuis al iets op en willen ze
echt niets of is het voor nu goed en
moet ik straks nog een keer iets

aanbieden?"

Wilbert: "Er zijn hier in Java geen
gasleidingen. Dus om te koken en
te douchen gebruiken we gasfles-
sen. Als die op zijn, bellen we naar
een handelaar en staat er binnen
15 minuten iemand op de stoep met
een nieuwe gasfles achterop zijn
brommer!"

Er zullen vast ook moeilijke tijden geweest zijn?

Arjen: "Ik vond het erg moeilijk al-
les uit handen te geven, op de Hee-
re te vertrouwen. Een moeilijk mo-
ment was toen we net in Australië
aankwamen. We zaten in een wild-
vreemd huisje op de campus van

wij hebben onze twijfels en vragen.
Kijk niet op tegen zendelingen,
want ook van jou wordt gevraagd
om God te dienen in de plaats waar
je woont, naar school gaat en in je
kerk. Het is goed om na te denken
welke gaven en talenten de Heere
jou heeft gegeven. Hoe besteed je
deze talenten?"

Wilbert: "In Psalm 119 staat: *Uw
woord is een lamp voor mijn voet
en een licht op mijn pad.* Niemand
weet van tevoren hoe zijn levenspad
er uit zal zien. Maar de Heere zegt
hier dat Hij door Zijn Woord de weg
kan en wil wijzen.

In het Hebreeuws wordt voor 'licht'
een woordje gebruikt dat een olie-

“Zendelingen en MAF-piloten zijn geen bijzondere mensen”

de bijbelschool, zonder familie en
vrienden. We voelden ons erg ont-
heemd. Het duurde een tijdje voor
dat we mensen leerden kennen en
contacten konden opbouwen."

Wilbert: "Wij zijn in januari uit Ne-
derland vertrokken en moesten
toen afscheid nemen van onze fa-
milies. Waarschijnlijk zullen we hen
de komende twee jaar niet zien.
Afscheid nemen is op zo'n moment
best moeilijk. Gelukkig zijn we ons
in Indonesië snel thuis gaan voelen
en zijn de mensen hier heel vrien-
delijk. Bovendien mogen we weten
dat de Heere Zijn bedoeling heeft
met ons leven hier in Indonesië. Op
momenten dat het moeilijk is, mo-
gen we ons daar steeds weer aan
vasthouden."

Wat zouden jullie willen zeggen tegen jongeren in Nederland?

Arjen: "Zendelingen en MAF-piloten
zijn geen bijzondere mensen. Ook

lampje aanduidt. Geen schijnwer-
per, die de hele toekomst zichtbaar
maakt. De Heere bracht ons in In-
donesië. Misschien is jouw weg wel
gewoon in Nederland. Maar als je
zoekt in Zijn Woord en bidt tot Hem,
zal Hij je laten zien – dwars door
alles heen – hoe Hij jou kan gebrui-
ken. Ver weg, of heel dichtbij."

■ Mieke Bal

📄 www.familiebakker.org

📄 www.rietveldwerkers.nl

